

26. 12. svatý Štěpán

Téma: Popelka

Poznámky: P. Petr Kuník, (Mankovice, Tošovice 2020, Odry 2023)

Pokud je nějaký **oficiální čas pohádek**, pak je to právě nyní o Vánocích. Jistě mi dáte za pravdu, že ten **nejznámější motiv**, který se pohádkách objevuje je **láska** mezi mužem a ženou. Nejpritažlivější na tomto tématu je, pokud se oba nacházejí **na odlišné straně sociálních skupin**, tedy jeden *chudý obyčejný*, druhý *bohatý a vznešený*. Není krásnějšího příkladu než **pohádka bratří Grimů Popelka**. U nás ji zpopularizovala Božena Němcová a už neodmyslitelně k Vánocům patří. Jedna zdravotní sestra letos sloužila v nemocnici na štědrý večer a říkala, že postarší pacientky po ní žadonily: „Sestřičko, pusťte nám Libušku.“ Chtěli v televizi naladit snad nejpopulárnější filmové zpracování z roku **1973 s Libuší Šafránkovou a Pavlem Trávníčkem** v hlavních rolích. Vánoce u nás, ale také v Německu se bez ní neobejdou.

Motiv je velmi dobře znám. *Král svému synovi hledá nevěstu. Popelka, jako umouněná služka, v jednom ze stavení nemá naprosto žádné šance dostat se na královský bál, aby si jí princ všiml. Situace se ale mění, když drží v ruce ty tři oříšky – nádherné šaty, které se jí stávají vstupenkou na zámek.*

Co má vůbec tato pohádka společného s poselstvím Vánoc? Především **Bůh, jako král nabízí člověku svého Syna, tedy nabízí spásu**. To je onen **královský dvůr**, na který byl neurozeným chudákům zapovězen vstup. Pohádka o Popelce velmi taktně poučuje, že nejdůležitějším předpokladem dostat se na královský dvůr je paradoxně **vědomí, že to nemám nárok**.

Že nemám, nic, čím bych okouzila prince. V té pohádce je velmi důležitý okamžik, který by se dal snadno přehlédnout. Těmi oříšky, určené Popelce její **arogantní sestry pohrdnou**. „**Dárek jako pro veverku**“, smějí se. **Spása a tedy schopnost vstoupit do skutečné lásky se uskutečňuje skrze obyčejné věci**. Nebo lépe vyjádřeno: *hodnota je uvnitř toho, co se jeví jako prosté*. Páchnoucí chlív a v něm dítě chudých rodičů, které je ve skutečnosti **Králem všech králů**. Kdo ho ovšem přijme, kdo jím nepohrdne, získává pozvání, o kterém mohl pouze snít. **Může se stát členem královské rodiny**.

Stát se učedníkem tohoto dítěte, které navíc tak neslavně skončilo, bylo v prvních staletích velmi těžké. Každý si musel velmi **dobře rozmyslet, jestli si v dlaních ponechá ty pomyslné neatraktivní hnědé oříšky**, kterým se jedni smáli, další přiváděly k zuřivosti. **Štěpán**, kterého Skutky apoštolské vyzdvihují, jako **prvního mučedníka**, to zvládl. Slyšíme o tom, že byl plný nepochopitelné odvahy. „**Vidím nebesa otevřená**,“ volá „**a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici**.“ Kupodivu, tento pohled mu stačil. Proč? Osobně si myslím, že **viděl takovou krásu, které se nedalo odolat**, a možná **viděl i sebe v těch královských šatech, které v tu chvíli proměnily veškerou jeho ubohost a připodobnily ho královskému dvoru**. Věděl, že už je členem královské rodiny a nikdo na tom už nedokáže nic změnit.